

til at hvile paa mig, saa tager jeg imod Tilbudet, og paaseer det saa strengt, som jeg kan; thi deri gjør det ærede Medlem for Gjærrings Amts 2den Valgfreds (Fischer) mig Uret, idet jeg netop sagde, at vi skulde see at faae et fuldstændigt affluttet Regnskabsaar for Theatret, det kan være det Samme til hvilke Perioder, naar vi kun faae et Theaterregnskabsaar, som overholdes strengt; og hvad vi skulle holde os til, det er Eftersynet, og deri giver jeg det ærede Medlem Ret, at disse Ord: „til Gjenemsyn“ kunne misforstaaes. Jeg troer ikke, at man har tænkt sig, at Ordene ville opfattes paa den Maade, som steet er; men det er muligt, at de kunne misforstaaes, dog troer jeg ikke, at den ærede Minister har tænkt sig Andet derved, end naar Regnskabet kom til Statsrevisionen, saa var den berettiget til at gjenemgaae det i den allerhyderste Detail, berettiget til at forlange saadanne Oplysninger, at det var klart, at der ikke laae Nogetsomhelst udenfor Regnskabet, at Theatret ikke havde paataget sig nogensomhelst Forpligtelse, som ikke var fremtraadt igjennem selve Regnskabet, og det er just det, vi trænge til at see. Jeg kan derfor kun gjentagende tilraade at holde fast ved Regjeringens Forslag, idet vi overlade til Regjeringen at vælge Regnskabsaaret; men naar det engang er valgt, saa staaer det fast, saa er det med den Bevidsthed, at denne Bestemmelse overholdes strengt, og at Regnskabet eftersees strengt. Derved bliver det ogsaa ganske klart, at vi ikke staae i et andet Forhold til Theatret, end at vi bevilge det de 50,000 Rd. Nu vil man maaskee sige mig, at saa komme vi til at bevilge de 50,000 Rd., som løbe fra April til Marts, medens Theatrets Regnskabsaar er et ganske andet, idet det begynder først $\frac{1}{4}$ Aar senere; jeg skal dertil svare, at efter min Formening er der ikke noget Menneffe, som har nogen Øvelse i Regnskabsfager, der vilde finde den allermindste Banfælighed deri. Hvorledes maa nemlig denne Sag betragtes? De 50,000 Rd. ere jo ikke til øieblikkelig Disposition for Kultusministeren, eller rettere sagt Overtheaterdirecteuren; thi vi forhandle jo her med Kultusministeren paa Overtheaterdirectorens Begne; nei, ved denne Bevilling bliver han ikke berettiget til den 1ste April at gaae

op i Finants-Hovedkassen og tage de 50,000 Rd., thi Finantsministeren holder Kassen lukket, og siger: vi skulle først enes om, i hvilke Terminer disse Penge skulle udbetales. Naar der i en Stat er en ordentlig Finantsforvaltning, erholdes de ordinerende Ministre ved en Bevilling Berettigelse til at gjøre Krav paa Finantserne, men Finantsministeren staaer over dem og siger, jeg kan kun fyldestgjøre disse Krav, naar de ved kongelige Anordninger blive fordeelte paa Aaret efter visse Bestemmelser; hvor disse savnes, der savnes en af de væsentligste Betingelser for en god Finantsforvaltning; jeg troer ikke, at det savnes her i Landet, jeg hører tværtimod fra Finantsbestyrelsen, at saaledes er Forholdet, og dersom det ikke var saaledes, hvorledes kunde Finantsministeren da have Penge paa rede Haand til at udbetale med, naar enhver Minister kom med sit Budget under Armen den 1ste April og sagde, jeg vil have min Bevilling paa eengang? Det er aldeles umuligt, det er aldeles ugjortligt, saa i den Henseende er der ingen Fare. Naar man siger, at Theatret ikke skulde kunne give Maanedesregnskaber, da er det ikke saa; et hvert Institut uden Undtagelse kan, naar det behøves, indgive Dagsregnskaber, Timeregnskaber, om det saa skulde være, det kan give Maanedesregnskaber og Kvartalsregnskaber. Med Hensyn til Revisionen ere Maanedesregnskaber meget gode; naar man kun opgjør dem rigtig, ikke griber en Opgjørelse for hver Maaned, som falder tungt paa Maaneden som Aarsopslutning, men kun forlanger i Maanedesregnskabet ikke Andet end en Fremstilling af, hvad der er journaliseret i Maaneden, hvad der virkelig har tildraget sig i Maaneden, og sender det ind med de behørigte Bilag, saa kan Revisionen i alle Enkeltheder gjenemgaae denne $\frac{1}{12}$, der iøvrigt ikke udgjør $\frac{1}{12}$; thi der bliver ved Slutningen af ethvert Regnskabsaar en heel Deel tilbage, der saa løber som et særligt Hele, det er, som de ærede Herrer maae lægge Mærke til, Altsammen Fordringer, der kunne stilles, men det er en Administrations-sag, idet vi endnu ikke ere komne derhen, at vi ad Lovgivningsveien kunne sige, at der skal gives Maanedesregnskaber, og at de strax skulle sendes ind til Revision. Det er, som sagt,